

Bohoslužby na veľkonočný pondelok, 05.04.2021

Vzdych: „Požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás podľa svojho veľkého milosrdenstva vzkriesením Ježiša Krista z mŕtvych znovuzrodil pre živú nádej, pre nehynúce, nepoškvrnené a nevädnuce dedičstvo pripravené v nebesiach pre vás, ktorých Božia moc prostredníctvom viery chráni pre spásu, pripravenú zjaviť sa v poslednom čase.“ Amen (1Pt 1,3-5)

Pieseň: č. 203 – Haleluja! Krista slávme, novým životom Ho chváľme...

Vdych: „Pripomínam vám evanjelium, ktoré som vám zvestoval, ktoré ste prijali, v ktorom zotročavate a skrze ktoré ste aj spasení, ak ho zachováate tak, ako som vám ho zvestoval, iba že by ste boli nadarmo uverili.“ Amen (1K 15,1-2)

Suma evanjelia: „Ved' viete, že zo svojho márneho spôsobu života, zdedeného po otcoch, boli ste vykúpení nie pominateľnými vecami, striebrom alebo zlatom, ale drahou krvou Krista. On ako bezchybný a nepoškvrnený baránok bol na to síce vopred vyhladený ešte pred stvorením sveta, ale zjavený v posledných časoch kvôli vám. Skrze neho veríte v Boha, ktorý ho vzkriesil z mŕtvych a dal mu slávu, takže vaša viera a nádej sa upína na Boha.“ (1Pt 1,18-21)

Pieseň: č. 415 – Ježiš Kristus z mŕtvych vstal, keď bol za nás život dal...

Vzdych: „Ak iba v tomto živote máme nádej v Kristovi, sme najbiednejší zo všetkých ľudí. Kristus však bol vzkriesený z mŕtvych ako prvotina tých, čo zomreli. Amen (1K 15,19-20)

Čítanie z Písma: Jn 20, 18-30 Zjavenie Ježiša učeníkom

¹⁸ Mária Magdaléna šla a oznámila učeníkom: „Videla som Pána!“ a že tieto veci jej on povedal. ¹⁹ Večer, v ten istý prvý deň po sobote, keď boli učeníci zo strachu pred Židmi za zavretými dverami, prišiel Ježiš, stal si doprostred a povedal im: „Pokoj vám!“ ²⁰ Keď to povedal, ukázal im ruky a bok. Učeníci sa zaradovali, keď videli Pána. ²¹ Ježiš im znova povedal: „Pokoj vám! Ako mňa poslal Otec, tak ja posielam vás.“ ²² A keď to povedal, dýchol na nich a povedal im: „Prijmite Ducha Svätého. ²³ Tým, ktorým odpustíte hriechy, budú im odpustené, tým, ktorým zadržíte, budú zadržané.“

²⁴ Tomáš, jeden z Dvanástich, nazývaný Didymos, nebol s nimi, keď prišiel Ježiš. ²⁵ Ostatní učeníci mu teda povedali: „Videli sme Pána!“ Ale on im odpovedal: „Pokiaľ neuvidím na jeho rukách stopy po klincoch, ak nevložím prst do rán po klincoch a nevložím svoju ruku do jeho boku, neverím.“ ²⁶ Po ôsmich dňoch boli učeníci zasa vnútri a Tomáš bol s nimi. Hoci dvere boli zatvorené, Ježiš prišiel, postavil sa do stredu a povedal: „Pokoj vám!“ ²⁷ Potom povedal Tomášovi: „Daj si sem prst a pozri si moje ruky! Daj sem ruku a vlož ju do môjho boku! A nebuď neveriaci, ale veriaci!“ ²⁸ Tomáš mu odpovedal: „Pán môj a Boh môj!“ ²⁹ Ježiš mu povedal: „Uveril si, pretože si ma videl. Blahoslavení, ktorí nevideli, a uverili.“

Modlime sa:

Pane Ježišu Kriste, chválime Ťa za to, že Tvoja smrť je spasenie, Tvoj kríž je vykúpenie a Tvoja krv nevinná naša nádej jediná. Chválime Ťa za nádej, ktorú nám zvestuješ v tento sviatok. Pretože bez tejto nádeje by sme mohli byť právom zúfali – všetky naše nádeje by rozbila smrť. Tvojím zmŕtvychvstaním sa však pred nami otvorilo nebo, a dostali sme potešenie, ktoré nám nikto iný dať nemôže. Pre nás to znamená naplnený život vo viere a v poslušnosti Tebe.

Žijeme v dobe, kde nenájdeme pevný bod pre svoj život, jedine v Tebe. Ďakujeme, že týmto pevným bodom je Tvoj kríž a prázdny hrob, z ktorého si víťazne vstal, tým si našu spásu dokonal. Buď Ti za to chvála. Prosíme, vo svojom slove k nám prístup i teraz, rozptýľ náš strach, naše starosti a zjav sa i nám svojou láskou. Zvlášť ti chceme predostrieť nemocných, trúchliciach a plačúcich, ktorých ubolené srdce nenachádza útechu. Následkom Tvojej prítomnosti a moci nech sa ich strach, žiaľ a smútok premení na radosť a nádej. Daruj nám pokoj, ktorý by premohol náš nepokoj, naše obavy, strach a zúfanie. Pre svoju spasiteľnú lásku vypočuj, prosíme našu modlitbu. *Amen*

Pieseň pred kázňou: č. 420 – Ó, zástupy nebeské...

Jn 20,28: Po ôsmich dňoch boli učeníci zasa vnútri a Tomáš bol s nimi. Hoci dvere boli zatvorené, Ježiš prišiel, postavil sa do stredu a povedal: „Pokoj vám!“

Milí Bratia a milé Sestry!

Zvesť o vzkriesení Ježiša Krista je uholným kameňom kresťanskej viery. Preto v tento sviatok je dôležitá otázka: Či máme veľkonočnú vieru? Totiž práve Ježišovo vzkriesenie je takým kameňom úrazu pre mnohých, že hovoria, verím všetko, čo je v Apoštolskom vierovyznaní, ale vo vzkriesenie neverím. Prečo? Pretože je to nepochopiteľné, nevysvetliteľné a protirečí všetkým našim skúsenostiam. Táto logika je typická nielen pre teraz žijúcu generáciu, ale fungovala stále počas dejín ľudstva. Nerozumiem, nevidím, neverím. Takto to prežívali aj Ježišovi učeníci, spomedzi nich aj tí – a boli to predovšetkým ženy – čo sa vybrali aby navštívili Jeho hrob, ale aj tí, ktorí boli spolu a zamkli sa od strachu v deň Jeho vzkriesenia. Márne zneli správy o tom, že žije. Aj *Mária Magdaléna šla a oznámila učeníkom: „Videla som Pána!“* Porozprávala im o svojom rozhovore s Pánom a odovzdala im Jeho vzkaz. No neverili a zachovali sa tak, ako by sa nič nebolo stalo.

Nemali by sme lámať nad nimi palicu, veru je to tak. Uvedomme si, že nielen Tomáš bol neveriaci, ostatní tak isto neverili, pokiaľ nezažili osobné stretnutie s Ježišom. Práve v tom je jeden základný odkaz sviatku, že Ježiš nenechá svojich v strachu a bolesti, v neistote a pochybnostiach. Prichádza k nim a prináša im svoj pokoj. *Hoci dvere boli zatvorené, Ježiš prišiel, postavil sa do stredu a povedal: „Pokoj vám!“* Aká úžasná správa: On vie preniknúť cez zatvorené dvere,

pre Nehu neznamenajú prekážku. Prichádza k svojim, pretože z vlastných síl by neprekonali svoju bolesť a stratu. Postaví sa do stredu. Nemožno Ho nevidieť, nebaďať. Všetka pozornosť je na ňom. A hovorí: „*Pokoj vám!*“ A to nie sú prázdne slová. V Jeho prítomnosti sa tento pokoj realizuje a usadí sa v srdciach učeníkov. Pretože On je Knieža pokoja.

Zvestou Veľkej noci je táto zvesť pokoja, ktorá pochádza od Ježiša Krista. Tento pokoj vyviera z faktu, že On je víťaz. Porazil smrť a moc pekla, zatratenia. Jeho zaslúbenie sa splnilo. V Nehu dúfať znamená mať istotu, že On je pánom nad všetkým, čo sa s nami deje. V Jeho rukách je naša minulosť, prítomnosť i budúcnosť. A preto ani budúcnosť nie je neistá. Jeho pokoj vyháňa zo srdca strach, pretože základom tohoto pokoja je Jeho láska. Ako píše apoštol Ján: „*V láske niet strachu, ale dokonalá láska vyháňa strach, lebo: kto má strach, bojí sa trestu, a kto sa bojí, nie je dokonalý v láske.*“ (1Jn 4,18) Ježišova dokonalá láska prichádza, aby vyhnala strach zo srdca učeníkov, aby sa zdokonalili v Jeho láske a touto láskou vedeli plniť svoje poslanie. Knieža pokoja im dáva Ducha svätého k tomuto splnomocneniu chodiť v Jeho mene a zvestovať odpustenie hriechov vo svete.

Jeden z učeníkov však prišiel o toto výnimočné stretnutie so vzkrieseným Ježišom. Tomáš nebol s ostatnými, keď sa On medzi nimi objavil. Kde bol? Nevieme. Ale nebol s učeníkmi, nebol v tom najužšom spoločenstve, do ktorého patrili. Jednoducho: nebol na svojom mieste. Evanjelista nerieši, prečo tam nebol, v podstate asi je to jedno. Ale vyzdvihuje, že prišiel o stretnutie s Ježišom, nezažil to, čo ostatní. Ten, kto chýba, kto nie je na svojom mieste, môže dopadnúť podobne. A ako nás to vie mrziť, ako ťažko znášame, keď vysvitne, že sme niekde mohli alebo mali byť, a o čo sme prišli! Preto je nesmierne dôležité, aby sme vedeli, kde je naše miesto, aby sme na tom mieste boli – vtedy sme v správnom čase na správnom mieste, kedy sme na svojom mieste. Tam namiesto nás nemôže byť nikto, aby sme zažili, čo bolo nám prichystané.

Tomáš sa stretne s ostatnými, ktorí mu s radosťou hovoria: „*Videli sme Pána!*“. Z jeho reakcie je zrejmé, že tomu nechce veriť. Že si kladie podmienky, za ktorých by bol ochotný uveriť. Tomáš nie je človek, ktorý chce veriť, ktorý by zápasil o to, aby mohol uveriť. Nie, on je človek, ktorý chce spochybňovať dobrú správu, pretože mu ušla, pretože tam nebol, pretože nechce vziať na seba zodpovednosť za svoju neprítomnosť. Nebolo by jednoduchšie povedať: Škoda, že som tu nebol, ľutujem, že som chýbal spomedzi vás!? Isteže, ale to chce pokoru a vyznanie viny, čo nie je ľudské. Ľudské je skôr vykrúcať sa z viny, zo zodpovednosti, že za niečo môžem ja.

A tak Tomáš celkom spontánne začne spochybňovať slová svojich druhov a klásť podmienky: „*Pokiaľ neuvidím na jeho rukách stopy po klincoch, ak nevložím prst do rán po klincoch a nevložím svoju ruku do jeho boku, neuverím.*“ Čiže to, čo on zbabral, pokazil, má napraviť niekto iný. Jemu nestačia slová, ako keby ostatní

učenici neboli dôveryhodní. On chce dôkazy. Je to taká reflexia zo sebaobrany, chránim sa tým, že útočím. Isteže to dobre poznáme, či sme predmetmi alebo aktérmi takéhoto správania sa.

Bratia a Sestry, dobrou správou je, že Pán Ježiš pozná Tomáša, je svedkom tohoto rozhovoru. A nenechá ho na pochybách, resp. nenechá svojich učeníkov v tom napätí, ktoré medzi nimi takto vzniklo. Preto príde ešte raz medzi nich. Vtedy už je tam aj Tomáš. Vlastne príde priamo k Tomášovi. Stojí za to zamyslieť sa, že sa tak ale nestalo hneď, ale až „po ôsmich dňoch“, keď boli opäť spolu. Teda na ďalšiu nedeľu. Ako prebehli dni medzi dvomi návštevami? Môžeme mať o tom nejakú predstavu, určite však nie s plným pokojom v srdci jednotlivých učeníkov. On je však strojca pokoja, ktorý chce napraviť, čo pokazili.

Po ôsmich dňoch boli učenici zasa vnútri a Tomáš bol s nimi. Hoci dvere boli zatvorené, Ježiš prišiel, postavil sa do stredu a povedal: „Pokoj vám!“ Potom povedal Tomášovi: „Daj si sem prst a pozri si moje ruky! Daj sem ruku a vlož ju do môjho boku! A nebuď neveriaci, ale veriaci!“ Základná situácia je tá istá. Dvere sú opäť zatvorené, čo pre Ježiša neznamenaá prekážku, totiž Jeho vzkriesené telo nie je podriadené fyzickým zákonom. Objaví sa medzi nimi po druhýkrát, a opäť im zvestuje pokoj.

Aké muselo byť pre Tomáša, keď si uvedomil, že táto návšteva je mierená na neho, na jeho odmietanie veriť! Aké muselo byť zahanbujúce počuť citovať z úst Ježiša vlastné slová, za ktoré skrýval svoje zlyhanie, že nebol tam, kde mal byť! A Ježiš ho berie za slovo. Tak pod Tomáš, tu som, dotkni sa ma a *daj sem prst, daj sem ruku... a nebuď neveriaci ale veriaci*. Je to zdrvivujúce odhalenie, po ktorom už nepotrebuje sa dotýkať a presvedčiť – lebo vidí a počuje. Zahanbene a s pokorou vyznáva: *„Pán môj a Boh môj!“* Pretože osobné stretnutie je nado všetko presvedčujúce. Môže prijať Ježišov pokoj, lebo všetky jeho pochybnosti alebo výhovorky sú už rozptýlené. Dostal nepochybný dôkaz lásky zmŕtvychvstalého Pána, ktorému záleží aj na tom jednom, ako dobrému pastierovi záležalo na tej jednej stratenej ovci. Veď On je ten dobrý Pastier, ktorý život dal za svoje ovce.

Dodajme ešte niečo k tomu, že *Ježiš mu povedal: „Uveril si, pretože si ma videl. Blahoslavení, ktorí nevideli, a uverili.“* Chápem to tak, že čo sa týka viery, Tomáš nebol o nič horší, ako ostatní učenici. Oni tiež uverili až vtedy, keď Ježiša videli. Nepohli nimi slová Márie Magdalény ani ďalšie správy o vzkriesení, len, keď sám Pán Ježiš sa objavil medzi nimi a videli Ho a počuli Ho. Aj Tomáš uveril, keď videl, nebolo treba tam už žiadneho dotyku alebo dôkazu, nemal o čom pochybovať. Ale Ježišove slová o tom, že *blahoslavení, ktorí nevideli a uverili*, naznačujú už situácie, kedy to fyzické videnie nebude možné, kedy bude treba sa spoliehať na svedectvo o Ňom, na zvestované Slovo, lebo *viera je z počutia, počutie však skrze Kristovo slovo* (Rim 10,17).

Bratia a Sestry, to je práve aj naša doba, nám je dané slovo Kristovo a dobré je tomu, komu to stačí, kto uverí a slovo Božie sa stane základom pre jeho život. *Žijeme totiž z viery, nie z toho, čo vidíme.* (2K 5,7; Iný preklad: *Lebo chodíme vierou a nie videním.*) Teraz vidíme len akoby v zrkadle, v záhade, ale potom z tváre do tváre (1K 13,12). Teraz žijeme dobu viery a nie videnia. Avšak viera je nám zárukou toho, že čo veríme, sa raz stane videním, v Koho veríme, raz bude pre nás viditeľný vo svojej sláve. Preto dáva náš Pán zvestovať evanjelium o vzkriesenom Ježišovi, aby nás vzkriesil k takejto viere. Preto k nám prichádza aj opätovne, lebo vie, že bez tejto správy je náš život nepokojný a neistý, bezcieľný. Ale On bol vzkriesený, žije a kraľuje a prichádza k nám, aby sme dospeli k tomuto odovzdaniu sa Jemu: „*Pán môj a Boh môj!*“ A to stačí. *Amen*

Modlime sa:

Vzkriesený Ježišu Kriste, s pokorou a zahanbením si uvedomujeme, aké musí byť smutné pre Teba znášať naše pochybnosti, neochotu a túľanie sa namiesto toho, aby sme boli na nám určenom mieste. Ďakujeme však, že si ten dobrý Pastier, ktorý hľadá svoju stratenú ovцу, dokiaľ ju nenájde: Ďakujeme za to, že nás poznáš a nenecháš trápiť sa s nevysporiadanou vierou. Chválimo Ťa za to, že osobné stretnutie s Tebou odoženie náš strach a neistotu. Ďakujeme za Tvoj pokoj, ktorý prevyšuje ľudský rozum, za pokoj a zmierenie s nebeským Otcem, ktoré si nám získal svojou smrťou a vzkriesením. Preto si môžeme byť istí, že naše pokánie nezostane bez odpovede a snímaš z nás naše viny. Veľmi Ťa prosíme o tento pokoj, aby panoval v našich srdciach, aby sme v tomto nepokojnom svete mohli byť šíriteľmi dobrej zvesti a Tvojho pokoja.

Zachovaj nás v nádeji, ktorá nekončí ľudským životom, ktorá sa nerozplynie smrťou ale otvára pred nami horizont Tvojho nebeského kráľovstva. Pomôž nám, aby nie iba v tomto živote mali nádej v Tebe, lebo potom sme najbiednejší zo všetkých ľudí. Ďakujeme, že si bol vzkriesený ako prvotina tých, čo zomreli, preto máme nádej aj my na nový aj večný život s Tebou. Ochraňuj našu vieru, aby sme o tom nikdy nepochybovali.

Staraj sa prosíme o tých, ktorí ešte hľadajú, chcú uveriť, alebo možno ani nie. Nájdi si ich a prestav sa im, ako si prišiel k Tomášovi. Daj, aby naše svedectvo bolo pravdivé, živé a presvedčivé, potvrdené aj životom. Ďakujeme, že o nás stojíš. *Amen*

Otče náš...

Požehnanie: *A Boh pokoja, ktorý skrze krv večnej zmluvy vyviedol spomedzi mŕtvych veľkého pastiera oviec, nášho Pána Ježiša, nech vás zdokonalí v každom dobre, aby ste plnili jeho vôľu, a nech v nás koná, čo sa jemu páči, skrze Ježiša Krista. Jemu nech je sláva na veky vekov. Amen* (Hebr 13,20-21)

Záverečná pieseň: č. 414 – Kristovi sláva, ktorý z mŕtvych vstal!